

У духу Олимпијаде

УМЕТНОСТ ПОБЕДЕ

Драгана
Марковић

„Важно је учествовати” – широко је и исправно прихваћен мото свих игара. Као и у животу, и у спорту увек има ствари на које, уз сав труд, није могуће утицати – на ћуд жреба, наклоност среће... Зато је победа више од резултата – то је уметност.

У тренутку писања уводника спортисти Србије су на Олимпијским играма у Токију освојили три медаље. Прва медаља је стигла из стрељаштва, Дамир Микеџ је освојио сребро, онда нас је војни службеник Тијана Богдановић обрадовала бронзом, а Милица Мандић златом – у теквондоу. Својим врхунским резултатима одлазак на Олимпијске игре обезбедили су и војни службеници Александар Кукољ, Ања Обрадовић, Јасмина Миловановић и Јована Прековић.

Само десет дана пре почетка Олимпијских игара у Токију у Великој галерији Дома Војске Србије отворена је изложба „Уметност спорта”, постављена у организацији Спортског савеза Србије, уз подршку Министарства одбране и Министарства омладине и спорта.

Министар омладине и спорта Вања Удовичић том приликом говорио је о тимском духу, битном за највише резултате: „Сем у спорту, тимски дух и значај колектива негују се и у војсци и зато је веза између војске и спорта природна и нераскидива. И спортисти и војници знају колико је важно бављење спортом, колики је значај одржавања кондиције и неговања такмичарског духа”.

Председник Олимпијског комитета Србије Божидар Маљковић је о тој посебној релацији између војске и спорта изнео своје виђење: „Поред колективног духа, војнику и спортисти заједничка је и љубав према држави. Ту љубав према својој земљи сви ћемо имати прилику да видимо и током олимпијских игара, док наши спортисти, на победничком постољу, буду слушали химну Србије”.

У истом духу 10. јула потпредседник Владе Србије и министар одбране др Небојша Стефановић примио је припаднике Спортске јединице Министарства одбране који су се квалификовали за Олимпијске игре у Токију и пожелео им пуно успеха. „Бориће се у Токију свим срцем за Србију” – истакао је министар Стефановић и додао: „Ми увек и свуда служимо Србији! Јована, Александар, Ања, Јасмина и Тијана војска су која ће бити део олимпијског тима Србије у Токију и борити се да оборимо рекорд од осам освојених медаља постављен у Рију. Јутрос смо се заједно подсетили да је

Србија поносни учесник олимпијских игара још од 1912. године, и то на иницијативу српских официра”.

И заиста, почетак олимпизма у Србији везује се за име Светомира Свете Ђукића, потоњег дивизијског генерала.

Светомир Ђукић је рођен 29. маја 1882. године у селу Ражани код Косјерића. У Ваљеву је завршио основну школу, гимназију је уписао у Ужицу, а завршио у Београду. После реалке уписао је Нижу школу Војне академије, коју је успешно завршио и у чину потпоручника ступио је у војну службу. Као кадет на Војној академији био је истакнути спортиста – стрелац, мачевалац, пливач, тркач, гимнастичар, веслач, скакач и бициклиста. Учествовао је на бројним такмичењима.

Био је оснивач и први директор Српског олимпијског клуба, који је основан 23. фебруара 1910, а постављен је и за вођу прве српске олимпијске селекције Краљевине Србије на петим летњим Олимпијским играма, одржаним у Стокхолму 1912. године. Света Ђукић био је водећа личност Олимпијског покрета у Краљевини Југославији – члан Међународног олимпијског комитета све до 1948. године.

Да су војска и спорт нераскидиво повезани, да колективни дух, тимски приступ, али и јасна правила живота и рада доводе до врхунских резултата, сведоче и многобројне медаље које су војни спортисти освојили на домаћим и међународним такмичењима. Најновије – бронза на Олимпијским играма у Токију у теквондоу за припадницу Спортске јединице Министарства одбране војног службеника Тијану Богдановић је још једна потврда за то. Потпредседник Владе и министар одбране др Небојша Стефановић на свом Инстаграм профилу честитао јој је речима: „БРАВО, ТИЈАНА! Тако се боре шампиони! Друга медаља за Србију, а прва медаља спортиста Министарства одбране. Идем даље, до нових победа! Србија!”.

„Важно је учествовати” – широко је и исправно прихваћен мото свих игара. Као и у животу, и у спорту увек има ствари на које, уз сав труд, није могуће утицати – на ћуд жреба, наклоност среће... Зато је победа више од резултата – то је уметност.!